

Και κάποτε χαριόσουν
θά γίνονται μνημόσυνα
σ' αὐτοκινήτων θρόμματα
καὶ τῆς προόδου θύματα.

Χαραὶ μὲς σ' τὸ Παλάτι μας,
εὐοὶ καὶ τοῦ Κορφαῖτή μας
καὶ τοῦ ρεπουμπλικάνου.

Τώρα λαπάρα λιπαρά
καὶ θά γενοῦν ἐνὸς παρῆ
κί ἢ νότιας τοῦ Σουλτάνου.

Καὶ γὰρ κανόνια σκάνδαλα πολλοὺς θά σκανδαλίσουν
καὶ θάβγουν κρονομήρηδες γὰρ τοῦτα νὰ μιλῆσουν,
καὶ θά περάσουν κί' αὐτὰ γὰρ νάβουν ἄλλα σκάνδαλα,
ὅπου τιμοῦν ἐνίοτε τὰ κράτη τὰ μὴ βάνδαλα.

Καινούριο γλέντι, τραλαρά,
καὶ θά'ρωτήσουν ὅλοι
γιατὶ καὶ τοῦτη τὴ φορὰ
δὲν ἴπρησε τὴν Πόλι,

καὶ θά φωνάξῃ κί' ὁ λαὸς μαζὶ μὲ τὸν εὐν τέλει:
ἀνάθεμά τὴν τὴν Σταμπούλ, κί' ἐκεῖνον ποῦ τὴν θέλει.

Εἶπαν, κί' ἠφέστα' τέλειωσε, λά μουζικα φινίτο.
Π.— Καὶ τώρα δέξου μὰ γροθιά' στὸν κλασικό σου μῦτο.

**Ἀπογράφου καὶ τὸ σπῆτι
τοῦ ξυλένζου φαμελίτη.**

(Ἀπογραφεὺς περὶ πολλῶν τὸν Φασουλῆ'ρωτῆ,
κί' ὁ Φασουλῆς σὺν ἐξυπνος τοῦ λέει χωρατά.)

- Ἀ.— Καὶ πῶς κλεῖσαι;
Φ.— Φασουλῆς.
Ἀ.— Ἄρρεν ἢ θῆλυ;
Φ.— Θῆλυ.
Ἀ.— Ἐξυπνος φαίνεται καὶ σὺ...
Φ.— Τὸ ξέρουμε κί' οἱ φίλοι.
Ἀ.— Εἰς' ἔγγαμος κἂν ἄγαμος;
Φ.— Ῥώτησε τὴν κυρία.
Ἀ.— Πόσων ἐτῶν;
Φ.— Πολὺ μωρὸ μὲ δόντια μόνον τρία.
Ἀ.— Γλῶσσα;
Φ.— Μαχαίρι δικοπο, κουρούνα καὶ γαλιάνδρα,
καὶ τέτοιχα πρέπει σημερα σὲ κάθε πρῶτον ἄνδρα
καὶ κάθε Κώστα-ρήτορα τὸν τῶσαν Πρωτανεῖον.
Ἀ.— Ποίος δημοτικότητος;
Φ.— Τοῦ δήμου Κωθωνίων,
καὶ λέγομαι κωθωνίων τῆς γῆς τῆς διαπύρου.
Ἀ.— Καὶ ποῦ πρεσβεύεις θρησκευμα;
Φ.— Πρεσβεύω τοῦ Λουθῆρου,
γιατὶ κί' ἐγὼ νυχθημερὸν φωνῆν ὕψων πρῶτος
κί' ὅλο διαμαρτύρομαι κατὰ τοῦ καθεστῶτος.
Ἀ.— Ἐπάγγελμα παρακαλῶ;
Φ.— Σημείωσε μηδὲν,
οὐχ ἦττον κἂν κάποτε τὸν καραγκιζ'-μπεφρῆν.

Κί' ἀπογράφου πότε πότε
δσοὺς ζοῦν ὡς πατριῶται,
ἀπογράφου κί' ὅσους ζοῦνε μὲ τὸν τίτλον Παουσκία
καὶ τῆς μύγιας ἀπογράφου, ποῦ πετοῦν σ' τὰ καφρεντα.

Ἀπογράφου κί' ὅσους ζοῦνε μὲ τὸν τίτλον φαταούλα
καὶ γελοῦνε κάθε βλάκκα,
καὶ λατρεύουν τὴν ρεμουλά,
ὅπου λέγεται κί' ἀμάκκα.

Καθίξω σ' τὴν ἀπογραφή κί' ἐκείνους, ποῦχουν κάνει
ἀκίνητα καὶ κινητὰ μόνον μὲ τὸ φουστάνι,
γράφου κί' αὐτοῦς, ποῦ κάνουνε μὲ τὸ σταθιὸν τὸν τίμο
καὶ θέλουν τὸ Ρωμῆαίκο νὰ μὴν πάντα στάσιμο,
κί' ἐμπαθί' σ' τὴν πρόδο μοῦ φαίνου' ἐπιζῆμιο
καὶ τοῦ Μεγάλου Τενεκὶ τοὺς πρέπει τὸ παράσημο.

Κί' ὁ Περικλέτος κάποτε πηγαίνει κί' ἀπογράφει
δσοὺς νυφάδες δύσμοιραι ἀπειμιναν' σ' τὸ ράφι,
γιατὶ δὲν μπόρεσαν νὰ βροῦν κί' ἐκείναις ἐπὶ χρόνους
Μεγάλους Δουκῆς, Πρίγκηπας, Μαρκεῖους καὶ Βαρόνους.
Ἀ.— Τί πνευμα ποῦεις, διάβολε.

Φ.— Σπίρτο τοῦ καμινέτου,
καὶ ποῦ ν' ἀκούσης σὺν μιλῶ μετὰ τοῦ Περικλέτου.
Ἀπογράφου κί' ὅσους κούνηταις πέρν' ἢ φάρα τῶν συγχρόνων
ἐπὶ μέρος τῶν βαρβάρων,
τῶν Ρωμολῶν, τῶν Βουλγαρῶν,
τοῦ Σουλτάνου, τῆς Εὐρώπης, καὶ τῶν κλασικῶν προγόνων.
Ἀ.— Σὰς εὐχαριστῶ μεγάλως...
Φ.— Καλωσύνη σας μεγάλη,
κί' εὐχαρίστως σὰς προσμένω σ' τὴν ἀπογραφή τὴν ἄλλη.

Καὶ κομποσαι ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Λοιπὸν τὸ μάθατε, παιδιὰ; . . . ἔκάνει δίχως ἄλλο
μ' ἐκπτώσεις ἑλων τῶν εἰδῶν τὸ Λουθῆρο τὸ μεγάλο,
κί' ὁ βέκτης Κανελλόπουλος, ἐκεῖνος ὁ Βασιλεῖς,
γνωστοποιεῖ τοῖς φίλοις
πῶς σ' τοῦ Σταδίου τὴν ὁδὸν θ' ἀνοίξῃ Λουθῆρον νέον,
καύχημα κί' ἐγκαλλώπιμα τῆς γῆς τῶν Ἀθηναίων,
μὲ πλοῦτον πολυποικίλον καὶ μ' ὕλα τὰ χρειώδη,
κί' ἔγινε κί' ἑταιρεία
μὲ μιλιούνηκα τρία,
κί' ἴσως νὰ γίνῃ μέτοχος κί' ὁ Φασουλῆς τὸ βῆθι.

Χαῖρε, ραπτικῆς τεχνίτη, Γεωργῆ Παπαϊωάννου,
ποῦ χωρεῖ στιγμὴ νὰ παύης
δὸς τοῦ κόβει; δὸς τοῦ ράβει;
ὅλους τοὺς κομψομομένους τῆς κλεινῆς Ἰσπεφράου.
Πάλι' σ' τὴν ὁδὸν Σταδίου κραταῖος φωτοβολεῖ,
πάλι μὲ κοστούμα νέα τοὺς πελάτας προσκαλεῖ,
πάλι μὲ τῆς νέαις μόδες ξετρελλαίνεις τὸν καθένκα,
πάλι κάνεις φηγουρίν τῆς κομψότητος κί' ἐμένκα.